

**[Alfred Kristensen.]**

ledsager Lovforslaget. Man vil deraf se, at adskillige af de Resolutioner, som er vedtaget nede i Landsdelen, meget stærkt gaar ind for, at der ikke indføres nogen midlertidig Lovgivning. Selv om man jo ikke i Rigsdagen i afgørende Grad skal rette sig efter indsendte Resolutioner, vil der vist alligevel være Grund til i dette Tilfælde at hæfte sig ved dem, fordi de er et saa afgørende Udtryk for den almindelige Mening paa disse Omraader. Jeg vil dog henstille til dem, der har affattet disse Resolutioner, at de bør søge at forstaa, at nu er Spørgsmaalet i Skred, og i Skred paa en saadan Maade, at man maa tage denne Overgangslov som, skal vi kalde det en lille nødvendig Foranstaltning, og vi maa have Lov til her at henvise til, at med den Tidsbegrænsning, der er indsat, er Spørgsmaalet løst paa en saadan Maade, at man for Tiden maa affinde sig med det.

Der er et eneste lille Spørgsmaal tilbage, som jeg gerne vil henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa. Det drejer sig om en af de indsendte Resolutioner, hvori man omtaler den tyske Folkehøjskole i Tinglev. Denne tyske Folkehøjskole, som for Tiden ikke anvendes, fordi Bygningen er taget i Brug til andet Formaal, er saa sent som i Juli Maaned i Aar optaget paa den Fortegnelse over Højskoler, som er berettigede til Statstilskud, og man er vidende om, at den i sit sidste Regnskabsaar, 1943—44, har faaet et Statstilskud paa over 14 000 Kr., hvortil kommer den almindelige Elevunderstøttelse. Men denne Skole kan ikke betragtes som en dansk Folkehøjskole; til en dansk Højskole maa man dog stille det Krav, at hele Principet, Undervisningen og Tonen, er bygget op paa folkeligt Liv, folkelig Kultur og folkelig dansk Indstilling. Det er imidlertid Wohlfahrt- und Schulverein i Flensborg, for hvis Regning denne Skole drives; dens Underskud, hvis et saadant findes, betaales af denne Forening og af Apenrader Bank. Det er en tysk Institution, der efter min Formening paa et forkert Grundlag paa et eller andet Tidspunkt har indsneget sig i Rækken af vore Folkehøjskoler som statstilskudsberettiget.

Jeg vil meget gerne henstille, at den højtærede Undervisningsminister undersøger Forholdet og, hvis han finder det rigtigt, drager Omsorg for, at den slettes i Fortegnelsen over tilskudsberettigede Højskoler.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

**Jefsen Christensen:** Ved Behandlingen af Forslag til midlertidig Lov om Undervisning af Børn, der hidtil har været undervist i de tysksprogede Skoler i de sønderjyske Landsdele, skal jeg tillade mig at gøre nogle indledende Bemærkninger af almindelig Karakter.

Da vi endelig naaede frem til den lykkelige 4. og 5. Maj i Aar, var der megen berettiget undertrykt Vrede og Forbitelse mod Tysklands Handlemaade over for vort Land, der skulde have Luft paa Grund af Tyskernes grænseløse Brutalitet og lige saa grænseløse Illoyalitet over for givne Løfter og afsluttede Traktater. I de sønderjyske Landsdele var det let at samle en nærmest psykoseagtig Vrede over for mange af Lærerne ved de tysksprogede offentlige og private Skoler; fordi de, særlig under Nazistytret i Tyskland, havde ladet sig friste eller presse eller true ind i en Stillingtagen, der gjorde dem til illoyale Borgere over for den Stat, de tilhørte, og illoyale over for den Fredens Gerning, de var sat til at øve. Af 154 Lærere og Lærerinder, der stod i den tyske Skoles Tjeneste, offentlig eller privat, sidder nu 68 fængslet eller interneret, sigtede for illoyal Optræden mod Danmark under Krigen — om med Rette eller Urette maa Domstolene afgøre.

Under Drøftelsen i Sommerens Løb af Forholdet til det tysksindede Mindretal paa Skolens Omraade har der ogsaa været fremført den Paastand, at da Forudsætningen for Mindretalslovgivningen paa Skolens og Kirkens Omraade var fuld statslig Loyalitet fra Mindretallets Side, maatte denne Lovgivning høre op paa Grund af den almindelige Illoyalitet, som dette Mindretal havde udvist over for Danmark. Jeg vil tillade mig at sige om denne Paastand, at saaledes kan man ikke ræsonnere. Ingen, der har haft med denne Sags Forberedelse eller Lovforslagets Behandling i den danske Rigsdag at gøre, har blot et Øjeblik tænkt sig Muligheden af at kunne slutte en saadan nationalpolitisk Studehandel.

Mindretalslovgivningen af 1920 udsprang af en uskreven, men dybtforankret Lov i dansk Folkesind, en Lov, der tjente det danske Folk til Ære. Lovgivningen kom i Stand for at borttage noget af Bitterheden hos dem, som mod deres Vilje kom ind under Danmark, og denne Baggrund er al Mindretalslovgivnings Forudsætning. Der kom dengang en enig Indstilling fra det nedsatte Skoleudvalgs Side vedrørende Hovedlinierne i den Lov, der i det væsentligste har været gældende siden. Der var blot Uenighed om et eneste Spørgsmaal, nemlig om,